

ผลการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอน
ทักษะปฏิบัติของเดวิส*

THE EFFECT OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING APPLYING DAVIES' INSTRUCTION
MODEL OF PSYCHOMOTOR DOMAIN FOR PHATHOMSUKSA 5 STUDENTS

โกศล เกตุกัน¹, ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี², สิริวรรณ จรัสวีวัฒน์³
Kosone Ketkan¹, Rapeepat Daunphensri², Sirawan Jaradrawiwat³
มหาวิทยาลัยบูรพา^{1,2,3}
Burapha University, Thailand.^{1,2,3}
Email : sonekybuu@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนพลศึกษา โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา แบบวัดทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนพลศึกษา ดำเนินวิจัยแบบกึ่งทดลอง ด้วยกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนพลศึกษา โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการเรียนพลศึกษา โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : 1. รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา 3. ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน 4. เจตคติต่อการเรียนพลศึกษา

ABSTRACT

The objectives of this research article were: 1) to compare students' learning achievement before and after studying physical education for Phathomsuksa 5 using Davies' instructional model of psychomotor domain 2) to compare students' fundamental movement skill before and after studying physical education for Phathomsuksa 5 using Davies' instructional model of psychomotor domain 3) to study attitudes towards Physical education learning using Davies' instructional model of psychomotor domain. The sample consisted of 30 students. The research instruments were lesson plans using Davies' instructional model of psychomotor domain, a multiple-choice test of physical education achievement, the fundamental movement skill test, and the attitude towards physical education test. The design of this research was One-group Pretest-Posttest design. The statistics used were mean, standard deviation and t-test.

The results of the study were as follows: 1. The achievement towards Physical education learning for Phathomsuksa 5 using Davies' instructional model of psychomotor domain, was that posttest score was significantly higher than the pretest score at the .05 level, of significant. 2. The basic movement skill for Phathomsuksa 5, was that posttest score was significantly higher than the pretest score at the .05 level, of significant. 3. The attitudes for Phathomsuksa 5 students towards physical education learning using Davies' instructional model of psychomotor domain was at the highest level.

Keywords : 1. Davies' Instruction Model 2. Learning Achievement in Physical Education 3. Basic Movement Skill 4. Attitude Towards Physical Education Learning

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

สุขภาพ หมายถึง ภาวะมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และทางสังคม สุขภาพจึงเป็นเรื่องสำคัญในชีวิตมนุษย์ เพราะมนุษย์ต้องใช้ร่างกายในการดำรงชีวิตอยู่ การมีสุขภาพที่ดีและมีร่างกายที่แข็งแรง ไม่บกพร่อง ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ ทำให้มนุษย์เราดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งทุกคนควรได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ ว่าทำอะไรให้สุขภาพดี และอะไรที่เป็นเหตุทำให้สุขภาพเสีย ซึ่งเรื่องของสุขภาพนั้นอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กำหนดไว้ให้ได้เรียนรู้ และให้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพตั้งแต่ปฐมวัย เพื่อจะได้มีความรู้

ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ มีคุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพ จนเป็นกิจนิสัย เพราะกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

ในปัจจุบันโลกของเรามีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การเข้ามาของเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถอำนวยความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตของมนุษย์มากขึ้น และสร้างความบันเทิง สนุกสนาน ส่งผลให้เด็กมีการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ทำ เช่น การนั่งหน้า คอมพิวเตอร์ การนอนดูโทรทัศน์ หรือการนั่งเล่นโทรศัพท์มือถือ จึงทำให้การใช้พลังงานของร่างกายในชีวิตประจำวันลดน้อยลง ซึ่งส่งผลต่อสุขภาพ จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุข พบว่าเด็ก 1 ใน 5 มีน้ำหนักมากขึ้นและอ้วน ซึ่งในความเป็นจริงเด็กจำเป็นต้องทำกิจกรรมทางร่างกายหรือออกกำลังกายอย่างน้อย 1 ชั่วโมงต่อวัน ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้สอดคล้องกับการวิจัยในประเทศออสเตรเลียที่พบว่า เด็กมีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานที่ต่ำลงซึ่งทักษะนี้เป็นทักษะที่สำคัญในการเล่นกีฬา เช่นเดียวกับ ประเทศแคนาดาที่พบว่า เด็กจำนวนมากมีทักษะการเล่นกีฬาลดลง เพราะพวกเขาไม่สามารถนำทักษะต่าง ๆ มาประกอบใช้ในการเล่นกีฬาให้ประสบความสำเร็จได้ กิจกรรมทางกายที่ส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและประสบการณ์ในการฝึกปฏิบัติกิจกรรม ถือเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับความสามารถทางด้านร่างกายและพฤติกรรมทางสังคม เด็กที่มีความมั่นใจกับทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานจะสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ในการเล่นกีฬา หรือออกกำลังกายได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติและเกิดประโยชน์มากที่สุด (ณัฐพร สุตดี, 2562)

ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน (Fundamental Movement Skill) มีความสำคัญต่อเด็ก เพราะเป็นกิจกรรมที่ตอบสนองต่อธรรมชาติของเด็กที่อยู่ในช่วงกำลังชอบเคลื่อนไหวร่างกายอยู่ตลอดเวลา การที่เด็กได้เคลื่อนไหวร่างกายเท่ากับเด็กได้ออกกำลังกายโดยตรง ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานเป็นการเคลื่อนไหวร่างกายที่หลากหลาย โดยจะใช้ส่วนประกอบต่างๆ ของร่างกายรวมกัน เช่น แขน ขา ลำตัว และศีรษะประสานเข้ากับทักษะพื้นฐานต่างๆ เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด การจับ การขว้าง การตี การเตะ และการทรงตัว ทักษะเหล่านี้ คือพื้นฐานของการเคลื่อนไหวที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือสามารถนำไปสู่การใช้ในรูปแบบที่เฉพาะที่ใช้ทักษะซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เช่น การเล่นกีฬา การเล่นเกม การเต้น กิจกรรมนอกห้องเรียน และกิจกรรมนันทนาการทางร่างกาย สอดคล้องกับ สาวิตรี แก้วรัก (2557) กล่าวว่าทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานเป็นการนำทักษะการเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของมนุษย์มาประกอบกับจังหวะหรือเสียงดนตรี ซึ่งเป็นการวางรากฐานการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง เสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องตัว และความสัมพันธ์ระหว่างระบบประสาทและกล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหวให้มีประสิทธิภาพ (ณัฐพร สุตดี, 2562)

กิจกรรมการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานมีหลากหลายรูปแบบ หลายชนิด เป็นหน้าที่ครูผู้สอนที่ต้องกำหนด ออกแบบ และวางแผนในการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ให้มีความเหมาะสมต่อวัยของเด็ก และช่วยส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กำหนดไว้ โดยอาจใช้เกม กีฬา หรือกิจกรรมนันทนาการ มาเป็นสื่อในการเรียนรู้ ให้เด็กเกิดความสุข สนุกสนาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามัคคีกันในการแข่งขัน และยอมรับกฎ กติกา ในการปฏิบัติกิจกรรม ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน แต่ส่วนใหญ่ การกำหนดกิจกรรมของครูผู้สอนนั้นอาจมีข้อจำกัด มีความยากในการปฏิบัติ และไม่เหมาะสม ไม่สามารถเพิ่มแรงจูงใจให้รู้สึกอยากเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรม นอกจากนี้ ความน่าเบื่อ และไม่ตื่นเต้น ของรูปแบบหรือชนิดกิจกรรม อาจเป็นผลให้เด็กไม่อยากปฏิบัติกิจกรรม รวมถึงอาจส่งผลให้เด็กเกิดทัศนคติในเชิงลบต่อการเรียนพลศึกษา ดังนั้น ครูผู้สอนต้องมีความรู้ ทักษะ เทคนิค และวิธีการสอนพลศึกษาเป็นอย่างดี (สนธยา สีละมาต, 2557)

วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่เน้นการสอนในด้านการปฏิบัติทักษะ การเลือกรูปแบบการสอนมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการเรียนรู้ของเด็ก รูปแบบการสอนที่ดีควรเป็นรูปแบบการสอนที่ก่อให้เกิดทั้ง 3 ด้าน คือด้านทักษะพิสัย จิตพิสัย และพุทธิพิสัย รูปแบบการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ โดยหนึ่งในรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับการสอนวิชาพลศึกษา และเหมาะสมกับการสอนทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานของเด็ก ที่ครูผู้สอนนำมาใช้ได้ก็คือ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับการนำไปใช้สอนในเรื่องของการปฏิบัติทักษะต่างๆ โดยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสนี้มีขั้นตอนในการสอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การสาธิตทักษะในภาพรวม คือ ครูผู้สอนจะอธิบายพร้อมกับสาธิตทักษะในภาพรวมให้เด็กดูไปพร้อมกัน ขั้นที่ 2 การสาธิตทักษะย่อย คือ ครูผู้สอนแบ่งทักษะในภาพรวมให้เป็นทักษะย่อยประมาณ 3-5 ขั้นตอน และสาธิตทักษะย่อยทีละขั้นตอนตามลำดับให้เด็กดูไปพร้อมกัน ขั้นที่ 3 การให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อย คือ ครูผู้สอนนำกิจกรรมแบบฝึกทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานมาให้เด็กฝึกทักษะย่อย หากติดขัดจุดใด ครูผู้สอนจะเข้าไปช่วยแก้ไขจนกระทั่งเด็กสามารถทำได้ ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ คือ ครูผู้สอนอาจเข้าไปแนะนำเทคนิค วิธีการที่ช่วยให้เด็กสามารถปฏิบัติได้ดีขึ้น มีความสวยงามยิ่งขึ้น ย่างขึ้น หรือรวดเร็วขึ้น และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ คือ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะย่อยแต่ละขั้นได้แล้ว ครูผู้สอนอาจนำเกม กีฬา หรือแบบฝึกที่เกี่ยวโยงกับทักษะที่เรียนมาให้เด็กได้แข่งขัน จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ (ทิตนา แชนณี, 2550)

ดังนั้นจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) มาประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา เรื่อง ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานให้แก่เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน

ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนพลศึกษา โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และปรับปรุงการสอนพลศึกษาในด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จในการเรียนของเด็กนักเรียน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนพลศึกษา โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
- 2.3 เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

3. สมมติฐานการวิจัย

- 3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียน หลังการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน
- 3.2 ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานของนักเรียน หลังการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 4.1 ทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาและทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อนำข้อมูลที่ได้ ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา และในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป
- 4.2 ได้ทราบผลของเจตคติที่มีต่อการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi-Experimental Research) โดยมีการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว(One-Group Pretest-Posttest design) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนใจเพียรวิทยานุสรณ์ ตำบลอนสมอ อำเภอดำรงวิทยารัษฎา จังหวัดสิงห์บุรี จำนวนนักเรียน 3 ห้องเรียน รวม 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา

2562 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนใจเพียรวิทยานุสรณ์ ตำบลถอนสมอ อำเภอกำแพง จังหวัดสิงห์บุรี จำนวนนักเรียน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1)แผนจัดการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสจำนวน 12 แผน ใช้เวลา 12 ชั่วโมง 2)แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 3)แบบวัดทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 6 ทักษะ 4)เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการทดสอบก่อนเรียน(Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา 20 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง และแบบวัดทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน 6 ทักษะ ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง บันทึกผลการสอบของนักเรียนแต่ละคนไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนสำหรับวิเคราะห์ผล

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยทำการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 แผน ใช้เวลาในการสอน 12 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนดการทดลองแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน(Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา 20 ข้อ แบบวัดทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน 6 ทักษะ (ฉบับเดิม) และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสจำนวน 10 ข้อ จากนั้นบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 นำคะแนนที่รวบรวมได้จากการทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูล 1)เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสโดยใช้การทดสอบค่า t-test แบบ Dependent sample 2)เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนพลศึกษา โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสโดยใช้การทดสอบค่า t-test ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3)เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสโดยใช้การทดสอบค่า t-test ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

แหล่ง	n	$\bar{X}$	S.D.	df	t	p
หลังเรียน	30	14.90	2.00	29	12.73*	.000
ก่อนเรียน	30	10.46	1.69			

*p<.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 10.46 และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 14.90 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

6.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนการวัดทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ตารางที่ 2 คะแนนการวัดทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

แหล่ง	n	$\bar{X}$	S.D.	df	t	p
หลังเรียน	30	98.17	4.82	29	37.60*	.000
ก่อนเรียน	30	75.67	3.27			

*p<.05

จากตารางที่ 2 ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานทั้ง 6 ทักษะ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 98.17, S.D.=4.82) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 75.67, S.D.=3.27) เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพบว่าทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานทั้ง 6 ทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.3 ผลการวัดเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนพลศึกษา โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับเจตคติ
1. นักเรียนชอบเรียนวิชาพลศึกษา	4.86	0.34	มากที่สุด
2. นักเรียนรู้สึกดีใจเมื่อถึงชั่วโมงพลศึกษา	4.83	0.46	มากที่สุด
3. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานเมื่อเรียนวิชาพลศึกษา	4.53	0.68	มากที่สุด
4. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย	4.36	0.88	มาก
5. ข้อตกลงในการเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนรู้สึกกดดัน	4.16	0.80	มาก
6. นักเรียนรู้สึกพอใจกับสถานที่และอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.40	0.77	มาก
7. นักเรียนรู้สึกพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษา	4.43	0.56	มาก
8. กิจกรรมในวิชาพลศึกษาไม่น่าสนใจ	4.50	0.77	มาก
9. บรรยากาศในการเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนรู้สึกมีความสุข	4.63	0.55	มากที่สุด
10. นักเรียนรู้สึกว่าชั่วโมงในการเรียนวิชาพลศึกษายาวนานเกินไป	4.50	0.77	มาก
ภาพรวมเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเฉลี่ย	4.52	0.66	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการวัดเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนพลศึกษา โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติเดวิสมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.52 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.66 มีเจตคติโดยรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด

7. อภิปรายผลการวิจัย

7.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจากแนวทางการสอนโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านความรู้ ความจำและความเข้าใจในรายละเอียดต่างๆ ในการเรียนวิชาพลศึกษาได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะแนวทางการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน

ทักษะปฏิบัติ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงปฏิบัติจริง และได้มีการฝึกฝนทักษะที่ผู้เรียนได้เรียน ผู้เรียนจึงได้เห็น จดจำ และเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนของทักษะที่ผู้เรียนปฏิบัติ กฎกติกาในการปฏิบัติ และอุปกรณ์ต่างๆ ในการเรียน และในระหว่างการเรียนรู้ครูผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำและดูแลอย่างใกล้ชิด ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ และมีความเข้าใจกับเนื้อหาในวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตานาด รัตนพันธุ์ (2560) ได้ศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่องจิตรกรรม ที่มีต่อทักษะการทำงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องงานจิตรกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งอาจจะเป็นสาเหตุมาจากการออกแบบข้อสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์จำนวน 20 ข้อได้ครอบคลุมตรงตามเนื้อหาวิชาที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2553) ที่กล่าวไว้ว่า แบบสอบผลสัมฤทธิ์ แบบสอบประเภทนี้จะต้องมีความตรงตามเนื้อเรื่อง หมายความว่า เป็นแบบสอบที่สร้างขึ้นโดยครอบคลุมเนื้อหาวิชา ซึ่งเป็นตัวแทนของสภาพการณ์ต่างๆ อย่างครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยภัทร ศุภคุณ (2561) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปฏิบัติกลองชุดเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบการฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสวน (จันทนุสรณ์) พบว่า ผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติกลองชุดเบื้องต้น มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2 ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานทั้ง 6 ทักษะของนักเรียน หลังการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ว่าทักษะใหญ่ประกอบด้วยทักษะย่อยๆ กี่ทักษะ และให้ฝึกปฏิบัติทักษะย่อยๆ ก่อนแล้วนำทักษะย่อยๆ ทั้งหมดมาเชื่อมโยงเป็นทักษะที่สมบูรณ์ในขั้นตอนสุดท้ายของทฤษฎีรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่มีขั้นตอนสำคัญทั้งหมด 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิต และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยเป็นทักษะที่สมบูรณ์ ซึ่งตรงกับแนวคิดของเดวิส ที่ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ ควรฝึกทักษะย่อยๆ เหล่านั้นก่อนแล้วนำมาเชื่อมโยงกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น (ทศนา แวมณี, 2552) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา สุโพธิ์พัฒน์ (2562) ได้ศึกษาการศึกษาทักษะนาฏศิลป์ไทยและผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน เรื่องระบำพราตน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะนาฏศิลป์ไทย เรื่อง ระบำพราตน์ ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัย โดยมีคะแนนเฉลี่ยของการเรียนที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD สูงกว่าการเรียนแบบปกติ

7.3 เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.66 มีเจตคติโดยรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะแบบย่อย และมีขั้นตอนที่นำทักษะย่อยมาเชื่อมโยงให้เป็นทักษะที่สมบูรณ์ โดยผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมในการฝึกและแข่งขันในแบบกลุ่มขึ้น ผู้วิจัยได้จัดเตรียมของรางวัลให้กับกลุ่มผู้ชนะ และจัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ประกอบอย่างเหมาะสมกับกิจกรรมที่จัดขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม และทำให้เกิดแรงจูงใจในการร่วมมือกันปฏิบัติงานให้ลุล่วงตามเป้าหมายอย่างสนุกสนาน สอดคล้องกับ อภิวรรณ วีระสมิทธิ์ (2550) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมแบบกลุ่มหรือการเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวมพลัง เป็นการระดมความรู้ ความคิด และความสามารถของสมาชิกทุกคน ได้ร่วมมือกันปฏิบัติงานให้ลุล่วงตามเป้าหมาย เป็นการส่งเสริมแนวคิดประชาธิปไตย การยอมรับซึ่งกันและกัน การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นการช่วยให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง มีความมั่นใจในการได้รับการยอมรับจากกลุ่ม ส่งผลด้านสุขภาพจิตและทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อกัน จึงทำให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีของธอร์นไดค์ (Thorndike) ที่กล่าวกฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of effect) ว่าเมื่อบุคคลใดกระทำสิ่งใดแล้วได้รับผลที่พึงพอใจจะเกิดความพึงพอใจต่อสิ่งนั้นๆ ต่อไป คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้รับผลที่ตนพึงพอใจ จะช่วยให้การเรียนการสอนนั้น ประสบผลสำเร็จ การที่ศึกษาว่าสิ่งใดเป็นสิ่งเร้าหรือรางวัลที่ทำให้ผู้เรียนพึงพอใจจะเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนและผู้สอนจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียน มีความมุ่งมั่นและตั้งใจพร้อมที่จะร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ (ทิตนา แคมมณี, 2559) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นนทวิทย์ ขาวกฤษ (2563) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้การอาชีพโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการจัดสวน โดยใช้รูปแบบ

การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 อยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริินภา โพธิ์ทอง (2562) ได้ศึกษาผลการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้ ดังนั้นผู้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน ควรกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ด้วยการให้ความรู้ อบรม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับ ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาอย่างทั่วถึง

8.1.2 สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนผลิตสื่อการสอน และสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ครูผู้สอนควรทบทวนขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอนของทักษะปฏิบัติของเดวิส ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในแต่ละกิจกรรมอย่างละเอียด เตรียมสื่อการเรียน สถานที่ และอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนถึงเวลาเรียน เพื่อสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติ

8.2.2 ครูผู้สอนมีความจำเป็นต้องมีความรู้ และมีพื้นฐานทักษะปฏิบัติเป็นอย่างดี เพราะครูผู้สอนต้องสาธิตทักษะต่างๆ ให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกๆ ของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

8.2.3 ในขั้นตอนที่ครูผู้สอนต้องเข้าไปให้เทคนิควิธีการ ครูผู้สอนต้องมีเทคนิคในการช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น และมีแรงจูงใจในการปฏิบัติทักษะนั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติทักษะได้เร็วและดีขึ้น

8.2.4 ก่อนเข้าสู่บทเรียน ในช่วงของการอบอุ่นร่างกาย ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนอบอุ่นร่างกายให้สอดคล้องกับทักษะปฏิบัติที่จะเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมของร่างกายและคุ้นชินในการปฏิบัติทักษะนั้น

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 ควรนำรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสไปทดลองใช้กับกลุ่มสาระอื่นๆ ที่เน้นการสอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ นอกเหนือจากกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

8.3.2 ควรมีการศึกษาผลของการสอนโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเนื้อหาวิชาพลศึกษา ในหน่วยการเรียนรู้อื่นที่ต่อเนื่องกันและอยู่ในภาคเรียนเดียวกัน จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสอย่างต่อเนื่อง

8.3.3 ควรออกแบบแผนการสอน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการสอน เนื่องจากรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีขั้นตอนของการฝึกทักษะย่อยๆ ก่อน แล้วค่อยนำมาเชื่อมโยงเป็นทักษะที่สมบูรณ์ ผู้เรียนจึงควรได้ฝึกปฏิบัติทักษะนั้นมากกว่า 1 ชั่วโมง จึงจะสามารถปฏิบัติเป็นทักษะที่สมบูรณ์ได้ดีขึ้น

9. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ณัฐพร สุตดี. (2562). **ทักษะและเทคนิคการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวสำหรับเด็ก**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณาดยา ตัดสายชล. (2555). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับนิทานเสริมทักษะการอ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). **รูปแบบการเรียนการสอน:ทางเลือกที่หลากหลาย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬารังกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2552). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : ด่านสุทธาการพิมพ์.
- _____. (2559). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 20. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬารังกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตานาถ รัตนพันธุ์. (2560). **ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่องจิตรกรรม ที่มีต่อทักษะการทำงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2553). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬารังกรณมหาวิทยาลัย.
- ศิริณา โพธิ์ทอง. (2562). ผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สนธยา สีละมาต. (2557). กิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.
- สาวิตรี แก้วรัก. (2557). การเคลื่อนไหวเบื้องต้น. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2563. จาก <https://sites.google.com/site/sawitreekaewruk/article/bthkhawammimichux-1>
- สุวิทย์ พรหมหมวก. (2556). ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) ที่มีต่อทักษะปฏิบัติการเล่นในท้องถิ่น และความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- หทัยภัทร ศุภคุณ. (2561). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การปฏิบัติกลองชุดเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบการฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสวน (จันทนุสรณ์). วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อภิวรรณ วีระสมิทธิ์. (2550). ทักษะและเจตคติต่อการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มในการสร้างหนังสือสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร : เป็น ภาษาและศิลปะ.

10. คำขอบคุณ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการศึกษาค้นคว้าความรู้ ตลอดจนให้แนวคิดข้อแก้ไขบกพร่องต่างๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือและขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนใจเพียรวิทยานุสรณ์ ในการเข้าไปเก็บข้อมูล ตลอดจนครูในหมวดพลศึกษา ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแด่เวทิตาแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ได้อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ ความเมตตา ให้อภัย แก่ผู้วิจัยด้วยดีมาตลอด จนสามารถประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้